

DOMSTOLENS DOM
av den 7 februari 1979 *

Förenade målen 15/76 och 16/76

Franska regeringen, företrädd av Guy Ladreit de Lacharrière, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg hos Frankrikes ambassad, 2 rue Bertholet,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av juridiska rådgivarna Jean Amphoux och Götz zur Hausen (i mål 15/76) samt Bernard Paulin och Giuliano Marenco (i mål 16/76), i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg hos juridiske rådgivaren Mario Cervino, Bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

svarande.

Talan avser ogiltigförklaring av kommissionens beslut 76/142/EEG och 76/148/EEG av den 2 december 1975 om avslutning av de räkenskaper som lagts fram av Frankrike avseende utgifter för budgetåren 1971 och 1972 som finansierats genom Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ), garantisektionen (EGT nr L 27, 2.2.1976, s. 5 och 17, fransk version. Vid översättningen fanns ej svensk version att tillgå.), då kommissionen inte har godkänt att EUGFJ skall belastas för beloppen på 1 240 514 franska franc och 72 590 447,69 franska franc till stöd för skummjörkspulver till foderbruk som exporterats till Italien och för destillation av bordsviner.

DOMSTOLEN

sammansatt av ordföranden H. Kutscher, avdelningsordförandena J. Mertens de Wilmars och Mackenzie Stuart samt domarna A. Donner, P. Pescatore, M. Sørensen, A. O'Keefe, G. Bosco och A. Touffait,

* Rättegångsspråk: franska.

generaladvokat: F. Capotorti,
justitiesekreterare: A. Van Houtte,

meddelar följande

dom

DOMSKÅL

- 1 Genom två ansökningar som ingavs den 13 januari 1976 har den franska regeringen yrkat på partiell ogiltigförklaring, med stöd av artikel 173 första och tredje styckena i EEG-fördraget, av kommissionens beslut 76/142 och 76/148 av den 2 december 1975 om avslutning av de räkenskaper för budgetåren 1971 och 1972 som finansierats genom Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EGT nr L 27, 2.2.1976, s. 5 och 17, fransk version. Vid översättningen fanns ingen svensk version att tillgå.).
- 2 Då de bägge målen förenats under det rättsliga förfarandet, bör denna förening upprätthållas i domen.

Stöd för skummjörkspulver till foderbruk

- 3 Den sökande regeringen har invänt mot att kommissionen för budgetåret 1971 vägrat att belasta EUGFJ med beloppet 1 240 514 franska franc, som utbetalats av de franska myndigheterna till stöd för skummjörkspulver till foderbruk som exporterats från Frankrike till Italien, på den grunden att de formföreskrifter för bevis i denna fråga som fastställts i gemenskapsreglerna inte iakttagits.
- 4 Det framgår av rådets förordning nr 986/68 av den 15 juli 1968 om fastställande av allmänna bestämmelser för beviljande av sådant stöd (EGT nr L 169, 18.7.1968, s. 4, fransk version. Svensk specialutgåva, del 03, volym 02.), ändrat genom rådets senare förordningar och av kommissionens förordningar om villkoren för beviljande av stöd, att
 - stödbeloppet i princip skall betalas ut av interventionsorganet i den medlemsstat inom vars territorium det företag är beläget som har denaturerat skummjörkspulvret eller använt det vid tillverkningen av foderblandningar,

- då pulvret hade framställts i en medlemsstat men denaturerats eller använts i en annan medlemsstat, hade den första medlemsstaten som temporär åtgärd till och med den 30 juni 1971 tillstånd att betala ut stödet,
- den avgörande tidpunkten för utbetalning av stöd genom den avsändande medlemsstaten var den dag då ett varuparti ställdes under kontroll på den mottagande medlemsstatens territorium,
- beviset på att ett varuparti ställts under den mottagande medlemsstatens kontroll kunde bara utgöras av kontrollexemplaret av gemenskapens transitdokument, i vilket vissa fält skulle fyllas i på ett särskilt sätt.

- 5 De omtvistade beloppen rör fall i vilka kommissionen har konstaterat att stöden betalats ut av det behöriga franska organet, men där originalen till kontrollexemplaren av gemenskapens transitdokument inte lagts fram eller fyllts i på föreskrivet sätt.
- 6 Den sökande regeringen bestrider lagenligheten av kommissionens vägran att svara för dessa kostnader, och gör gällande att de oriktigheter som konstaterats enbart strider mot oväsentliga formföreskrifter, och att de för övrigt har justerats i efterhand.
- 7 Vad beträffar betydelsen av en efterhandsjustering, bör man notera att den omtvistade rättsaktens lagenlighet, inom ramen för en talan om ogiltigförklaring enligt artikel 173 i fördraget, måste bedömas i förhållande till de faktiska och rättsliga omständigheter som rådde den dag då rättsakten antogs.
- 8 En justering som gjorts efter den dagen kan därför inte beaktas vid en sådan bedömning.
- 9 Särskilt med tanke på bedömningen av lagenligheten av kommissionens beslut om avslutning av de räkenskaper som lagts fram av medlemsstaterna som utgifter finansierade genom EUGFJ, måste man påminna om att syftet med ett sådant beslut är att fastställa och godkänna att utgifterna effektuerats av de nationella organen i enlighet med gemenskapsbestämmelserna.
- 10 I de fall då gemenskapsreglerna tillåter utbetalning av stöd endast på villkoret att vissa formföreskrifter för bevis iakttas vid tidpunkten för utbetalning, är ett stöd som utbetalats utan att uppfylla detta villkor inte förenligt med gemenskapsrätten, och den härtill hörande utgiften kan därför i princip inte

belasta EUGFJ när räkenskaperna för budgetåret i fråga avslutas. Detta påverkar inte kommissionens eventuella möjligheter att under ett annat budgetår ta hänsyn till nödvändiga bevis som läggs fram i efterhand.

11 Härav följer att avhjälpan det av brister i fråga om bevisformalitetserna efter det att stödet betalats ut av det behöriga nationella organet inte gör kommissionens vägran att belasta EUGFJ med den utgiften ogiltig.

12 Vidare måste man undersöka den sökande regeringens argument, enligt vilket de oriktigheter som konstaterats är av underordnad betydelse och därför inte kan återopas vid vägran av gemenskapsfinansiering av beviljat stöd.

13 Härvidlag bör man notera att, oavsett vilken betydelse man i gemenskapsrätten fäster vid skillnaden mellan väsentliga och oväsentliga administrativa förmöreskrifter, kan den skillnaden inte tillämpas på de bevis som krävs i föreliggande fall.

14 Gemenskapsreglerna i denna fråga är utformade på sådant sätt att de inte ger de nationella myndigheterna någon möjlighet att acceptera några andra bevis på att en vara ställts under mottagarlandets kontroll än det formella bevis som består av kontrollexemplaret av transitdokumentet, vilket skall vara ifyllt och stämplat i vederbörlig ordning.

15 Då syftet med gemenskapsbestämmelserna i fråga är att utesluta möjligheten till dubbel utbetalning och möjligheten att låta varan åter sättas i omlopp på marknaden, är det nödvändigt att strikt upprätthålla förmöreskrifterna för bevis, särskilt för att förhindra bedrägliga förfaranden som syftar till att kringgå kontrollåtgärder.

16 Utan att göra en noggrann analys av de oriktigheter som noterats av kommissionen, kan man konstatera att de alla består i att de strikta beviskrav som föreskrivs i gemenskapsreglerna åsidosatts.

17 Härav måste slutsatsen dras att kommissionens vägran att belasta EUGFJ med utgifterna i fråga inte är rättsstridig.

Stöd för destillation av vin

18 Den sökande regeringen har invänt mot att kommissionen för budgetåret

1972 har vägrat att belasta EUGFJ med beloppet 72 590 447,90 franska franc, som betalats ut av de franska myndigheterna som stöd till destillation av vin, på den grunden att dessa utbetalningar inte gjorts i enlighet med gällande gemenskapsregler.

- 19 I artikel 7 i rådets förordning nr 816/70 av den 28 april 1970 om kompletterande bestämmelser om den gemensamma organisationen av marknaden för vin (EGT nr L 99, 5.5.1970, s. 1, fransk version. Vid översättningen fanns ej svensk version att tillgå.) förutses att beslut kan fattas om åtgärder för destillation i de fall då enbart ett stöd till privat lagring av bordsviner inte förväntas ha någon verkan på en återhämtning av priserna.
- 20 Då rådet ansåg att detta villkor var uppfyllt till följd av den rikliga skörden 1970-71, beslutade det genom förordning nr 766/72 av den 17 april 1972 om allmänna regler för destillation av bordsviner under tiden 24 april-27 maj 1972 (EGT nr L 91, 18.4.1972, s. 1, fransk version. Vid översättningen fanns ej svensk version att tillgå.), att destillation skulle tillåtas och att ett stödsystem skulle införas för detta ändamål.
- 21 Den franska regeringen införde, som nationell åtgärd, ett kompletterande stöd, då den ansåg att minimipriset och de fastställda stödbeloppen inom ramen för detta system var otillräckliga.
- 22 Kommissionen betraktade denna åtgärd som oförenlig med gemenskapsreglerna i denna fråga och inledde i juli 1972 ett förfarande mot Frankrike för fördragsbrott enligt artikel 169 i fördraget.
- 23 I maj 1993 meddelade dock kommissionen den franska regeringen att den, eftersom åtgärderna i fråga tillhörde det förflutna, hade bestämt att inte fullfölja det inledda fördragsbrottsförfarandet, dock med tillägget att detta beslut inte föregrep det bokslut som kommissionen årligen gör för EUGFJ:s räkning.
- 24 Inom ramen för föreliggande process gör den franska regeringen gällande att kommissionen har åsidosatt förfarandereglerne genom att återuppta ärendet vid avslutningen av räkenskaperna, efter att ha avstått ifrån att fullfölja fördragsbrottsförfarandet.
- 25 Detta påstående är emellertid inte hållbart.
- 26 Faktum är att de två förfarandena är oberoende av varandra, då de har olika

syften och då de regleras av olika bestämmelser.

- 27 Fördragsbrottsförfarandet enligt artikel 169 i fördraget syftar till att fastställa om en medlemsstats uppträdande strider mot gemenskapsrätten och att få den att upphöra med detta. Kommissionen kan, om medlemsstaten har upphört med det påstådda fördragsbrottet, avstå från att fullfölja förfarandet, dock utan att detta jämföras med att det omtvistade uppträdandet betraktas såsom lagenligt.
- 28 Förfarandet vid avslutning av räkenskaperna, å andra sidan, syftar enligt gemenskapsrätten på dess nuvarande stadium inte enbart till att fastställa om utbetalningarna verkligen ägt rum, och detta enligt föreskrifterna, utan också om de ekonomiska bördor som följer av den gemensamma jordbrukspolitiken fördelats på riktigt sätt mellan medlemsstaterna och gemenskapen. Kommissionen har i detta avseende ingen befogenhet att på grundval av en egen bedömning avvika från gällande regler för denna kostnadsfördelning.
- 29 Det omtvistade beloppet, som enligt den franska regeringen skall belasta EUGFJ, utgörs för den totala mängden destillerat vin av den del av det utbetalade stödet som motsvarar de satser som fastställts i gemenskapsreglerna, medan den del som motsvarar de extra nationella stöden skall bäras av Frankrike.
- 30 Kommissionen motsätter sig en sådan beräkning och gör gällande att den nationella åtgärden snedvridit destillationsinsatsen, då man i Frankrike utsträckt den till att gälla större mängder vin än de mängder som skulle ha destillerats enbart på grundval av gemenskapsåtgärden.
- 31 När medlemsstaterna tillämpar gemenskapsreglerna, får de inte ensidigt vidta kompletterande åtgärder som äventyrar likabehandlingen av näringsidkarna i hela gemenskapen och på så sätt snedvrida konkurrensvillkoren mellan medlemsstaterna.
- 32 Då den franska nationella åtgärden i fråga därför är oförenlig med gemenskapsrätten, är det omöjligt att kontrollera i vilken utsträckning den totala verkan av den nationella åtgärden och gemenskapsåtgärden tillsammans kommer av den ena eller andra åtgärden.
- 33 Framför allt är det omöjligt att med säkerhet fastställa vilka vinmängder som skulle ha destillerats i Frankrike, om den nationella åtgärden inte hade

vidtagits.

- 34 Därför är en fördelning av vilka utgifter som skall läggas på gemenskapen respektive medlemsstaten inte möjlig, varken med den beräkningsmetod som använts av den franska regeringen eller med en metod som grundar sig på kommissionens prognoser för destillation då åtgärden infördes.
- 35 Under dessa omständigheter har kommissionen inte haft annat val än att vägra belasta EUGFJ med de utgifter som de franska myndigheterna haft.
- 36 Den begäran om ogiltigförklaring som lagts fram av den franska regeringen måste därför avslås.

Rättegångskostnader

I enlighet med artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.

Den sökande regeringen har tappat målet.

Sökanden skall därför ersätta rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN

följande:

- 1) Sökandens talan ogillas.
- 2) Den sökande regeringen skall ersätta rättegångskostnaderna.

Kutscher	Mertens de Wilmars	Mackenzie Stuart	Donner	Pescatore
Sørensen	O'Keeffe	Bosco	Touffait	